

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/749/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813200805
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Ferková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7813200805.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobkyne: W. H., A.. XX.X.XXXX, bytom v H., W. XX, zastúpenej JUDr. Pavlom Kontrom, advokátom so sídlom v Rožňave, Čučmianska Dlhá 21, proti žalovaným: 1/ Q. Q., A.. X.X.XXXX, bytom v H. XXX, X/ T. Q., A.. XX.X.XXXX, W. Q. H. XXX, zastúpených JUDr. Ladislavom Törökom, advokátom so sídlom v Rožňave, Šafárikova 8, v konaní o zaplatenie 10.953,99 eur s prísl., o odvolaní žalobkyne a žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 14.5.2014 č.k. 9C/19/2013-113 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvého stupňa“) zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyňi 4.146,11 eur so 6,5 % úrokom z omeškania od 21.6.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania si vymienil rozhodnúť do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p..

Rozhodol tak o návrhu žalobkyne, ktorá sa voči žalovaným domáhala zaplatenia 4.200,- eur s prísl.. Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 133 ods. 2, § 107 ods. 1, ods. 3, § 451 ods. 1 ods. 2, § 456, § 457, § 575 ods. 1, § 577 ods. 2 a § 580 Občianskeho zákonníka, § 31 ods. 1 a ods. 3 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), § 5 ods. 1 zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov vzal za preukázané, že účastníci konania dňa 9.11.2005 uzavreli kúpnopredajnú zmluvu, predmetom ktorej bola kúpa a predaj bytu č. XX.A.G.. F. W. T. Q. H., A. J.. D. XX, súp. č. XXX a podielu na spoločných častiach a zariadeniach predmetného bytového domu a pozemku v podiele XXXX/XXX v kat. úz. H. zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX za dohodnutú kúpnu cenu 330.000,- Sk. Kúpnu cenu sa zaviazala kupujúca zaplatiť predávajúcim v hotovosti v mieste bydliska predávajúcich pri podpise kúpnej zmluvy. Zhodnými tvrdeniami účastníkov konania mal súd za preukázané, že návrh na vklad do katastra nehnuteľností na základe tejto kúpnej zmluvy nebol podaný v trojročnej lehote od podpísania zmluvy, ale (až) dňa 9.2.2011. Súd prvého stupňa uzavrel, že návrh na vklad môže podať prevodca, ako aj nadobúdateľ, preto tvrdenia žalovaných o pochybení žalobkyne pokiaľ nepodala návrh na vklad neobstoja, nakoľko vklad mohli podať všetci účastníci zmluvy. Nestotožnil sa s názorom žalobkyne, podľa ktorého pokiaľ návrh na vklad do katastra nehnuteľností nebol podaný v trojročnej lehote od uzavretia zmluvy, nastal stav zo zákona, že účastníci odstúpili od zmluvy. Dospel totiž k záveru, že rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností nie je rozhodnutím, ktoré spadá pod právny režim § 47 Občianskeho zákonníka. Uzavrel, že v danom prípade bola medzi účastníkmi uzavretá platná zmluva a v konaní nebolo preukázané, že by účastníci od zmluvy odstúpili. Preto nie je ani daný dôvod na vzájomné plnenie v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka. Návrh na vklad do katastra nehnuteľností, podaný dňa 9.2.2011 bol Správou katastra Rožňava zamietnutý z dôvodu, že zmluva o prevode vlastníctva bytu neobsahovala náležitosti uvedené v ust. § 5 ods. 1 zák. č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Súd prvého stupňa

tak uzavrel, že pokiaľ na základe kúpnej zmluvy nebol vklad povolený, nejde o právny úkon neplatný, ale o právny úkon, u ktorého dochádza k zániku povinnosti dlžníka plniť v dôsledku nemožnosti plnenia podľa § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ jedna zo strán podľa zmluvy už plnila podľa zmluvy, má právo na vydanie toho, čo druhá strana získala na základe takto zaniknutého záväzku (§ 577 ods. 2 OZ). Z uvedeného preto súdu prvého stupňa vyplynulo, že následne po uzatvorení kúpnej zmluvy sa stalo plnenie z tejto kúpnej zmluvy nemožným, v dôsledku čoho vzájomné povinnosti z tohto záväzku plniť zanikli. Nakoľko žalobkyňa poskytla podľa zmluvy plnenie (zaplatila dohodnutú kúpnu cenu v sume 330.000,- Sk), má nepochybne právo na vydanie majetkového prospechu titulom bezdôvodného obohatenia získaného plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol (§ 451 Občianskeho zákonníka v spojení s § 577 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Nemožnosť plnenia nastala podľa názoru súdu prvého stupňa v dôsledku rozhodnutia Správy katastra Rožňava o zamietnutí návrhu na povolenie vkladu zo dňa 8.3.2011. Od právoplatnosti tohto rozhodnutia začala plynúť dvojročná premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá do podania žaloby neuplynula. Pokiaľ teda žaloba o zaplatenie 4.200,- eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia bola podaná na súde dňa 23.1.2013, bola podaná včas. Povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie získané plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol vzniká podľa zákona tomu, kto ho získal. Žalobkyňa podaním doručeným súdu rozšírila žalobu a domáhala sa zaplatenia 10.953,99 eur s prísl.. Túto zmenu súd pripustil uznesením zo dňa 11.2.2014, vyhlásenom na pojednávaní za prítomnosti účastníkov konania. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania celého žalobkyňou uplatneného nároku zo strany žalovaných, súd žalobe vyhovel len čiastočne a zaviazal žalovaných zaplatiť žalobkyni 4.146,11 eur, po zohľadnení vznesenej námietky započítania splatnej pohľadávky žalovaných voči žalobkyni v sume 53,89 eur, a to alikvotnej časti mesačnej predpísanej úhrady za užívanie bytu za obdobie od 12.2.2012 do 28.2.2012, nakoľko predpis mesačnej úhrady za predmetný byt bol určený sumou 89,- eur a žalobkyňa nepreukázala, že by mesačnú úhradu za mesiac február za užívanie bytu zaplatila. Z toho súd prvého stupňa usúdil, že túto úhradu uhradili žalovaní - vlastníci bytu, preto v tejto výške majú voči žalobkyni splatnú pohľadávku, ktorá je spôsobilá na započítanie v zmysle § 580 Občianskeho zákonníka dňom ako sa pohľadávky účastníkov konania stretli, teda dňom uplatnenia započítacej námietky 11.2.2014. Vo zvyšnej časti na započítanie námietku vznesenú zo strany žalovaných neprihliadal, nakoľko zo strany žalobkyne bola vznesená námietka premlčania vo vzťahu k pohľadávkam uplatňovaným na započítanie zo strany žalovaných za obdobie pred dňom 11.2.2012. Súd prvého stupňa zohľadnil započítanie pohľadávky žalovaných (iba) za obdobie od 12.2.2012 do 28.2.2012 v sume 53,89 eur. Dospel totiž k záveru, že v zmysle § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka námietke premlčania vznesenej žalobkyňou je potrebné vyhovieť.

Súd prvého stupňa nevyhovel návrhu žalobkyne, aby posudzoval námietku premlčania vznesenú zo strany žalovaných vo vzťahu k celému žalobkyňou uplatňovanému nároku v zmysle § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Dospel totiž k záveru, že v danom prípade nejde o synalagmatický právny vzťah medzi účastníkmi konania, nakoľko na základe kúpnej zmluvy zo dňa 9.11.2005 k plneniu došlo iba zo strany žalobkyne, ktorá zaplatila kúpnu cenu bytu v sume 330.000,- Sk žalovaným v čase podpísania zmluvy, pričom vlastnícke právo k bytu nikdy nenadobudla. Na základe týchto úvah zaviazal žalovaných zaplatiť žalobkyni 4.146,11 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia, vrátane časti zaplatenej kúpnej ceny a vo zvyšku žalobu zamietol. Prihliadol totiž na vznesenú námietku premlčania žalovanými, keďže k rozšíreniu žaloby nad sumu 4.200,- eur pôvodne uplatnenej v žalobe došlo po uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty od doručenia rozhodnutia Správy katastra Rožňava, ktorým návrh na povolenie vkladu bol zamietnutý.

Čiastočne vyhovel žalobe ohľadom úrokov z omeškania tak, že sumu 4.146,11 eur zaviazal žalovaných zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne so 6,5 % úrokmi z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovaným, t.j. od 21.6.2013 do zaplatenia a vo zvyšnej časti žalobu ohľadom úrokov z omeškania zamietol.

O trovách konania si vymienil rozhodnúť samostatným rozhodnutím v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Proti tomuto rozsudku, a to voči jeho zamietavej časti v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. a navrhla odvolaciemu súdu, aby rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že tomuto vyhovie a prizná jej náhradu trov konania. V odvolaní vytkla súdu prvého stupňa, že síce správne ustálil skutkový stav, avšak tento nesprávne právne posúdil, keď sa dostatočným spôsobom nevyporiadal s aplikáciou § 47 ods. 2 Občianskeho zákonníka na daný prípad bez bližšieho

odôvodnenia. Časť odbornej verejnosti síce zastáva názor, že od r. 1992 sa toto ustanovenie netýka zmlúv o prevode nehnuteľností, rozhodne však nejde o právny názor záväzný a otázku definitívne vyriešenú. Argumentácia v prospech žalobkyne vyplýva aj z § 149a Občianskeho zákonníka a § 143 a § 149 Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na uvedené je potom na mieste aplikovať § 457 Občianskeho zákonníka podľa ktorého, ak bola zmluva zrušená (ex lege odstúpením od zmluvy), je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Pokiaľ sa súd prvého stupňa stotožnil s právnym názorom, že kúpna zmluva je platná, potom po jej zrušení vzniká synalagmatický záväzok vypratať nehnuteľnosť oproti povinnosti vydať protiplnenie, ktoré je podľa názoru žalobkyne s poukazom na § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka záväzkom nepremlčateľným. Len takýto výklad považuje žalobkyňa za súladný s princípom spravodlivosti v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ by súd vychádzal z toho, že v prípade kúpnej zmluvy, u ktorej nebol povolený návrh na vklad ide o právny úkon, u ktorého dochádza k zániku povinnosti dlžníka plniť v dôsledku nemožnosti plnenia, je namieste skúmať, či táto nemožnosť nemá dopad na premlčateľnosť záväzku podľa § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Opätovne dala do pozornosti rozsudok NS ČR sp. zn. 28 Cdo 2976/2007.

Voči rozsudku a to voči jeho vyhovujúcej časti v zákonnej lehote podali odvolanie aj žalovaní z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. a odvolaciemu súdu navrhli, aby rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne. Uplatnili náhradu trov konania. V dôvodoch odvolania vytkli súdu prvého stupňa, že žalobe vyhovel aj napriek vznesenej námietke premlčania zo strany žalovaných. Súd vôbec nezodôvodnil, kedy podľa jeho názoru začala plynúť objektívna premlčacia lehota, keď v odôvodnení sa zaoberá len začiatkom plynutia subjektívnej premlčacej doby od doručenia rozhodnutia Správy katastra Rožňava o zamietnutí návrhu na povolenie vkladu zo dňa 8.3.2011. Dňom nasledujúcim po uzavretí kúpnej zmluvy, t.j. dňa 10.11.2005 začala plynúť objektívna premlčacia doba a aj keby sa stotožnili s tým, že subjektívna premlčacia doba začala plynúť až dňa 8.3.2011, čo je však otázne, vzhľadom na predchádzajúce súdne konanie účastníkov vedené na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 11C/30/2010 o vypratanie bytu, kedy podanie návrhu na vklad vlastníckeho práva žalobkyňou až v priebehu súdneho konania sa javí účelové. Začiatok objektívnej premlčacej lehoty je podľa názoru žalovaných viazaný na udalosť, kedy malo dôjsť k získaniu bezdôvodného obohatenia, t.j. dňom 11.11.2005, kedy bola uzavretá kúpna zmluva medzi účastníkmi konania. Pokiaľ teda žalobkyňa uplatnila žalobou nárok po viac ako 7 rokoch od uzavretia zmluvy, nepochybne tak urobila po uplynutí dvojročnej objektívnej lehoty. Objektívna premlčacia lehota podľa názoru žalovaných začala plynúť 11.11.2005 a skončila 11.11.2007 a túto nie je možné za žiadnych okolností predĺžiť o plynutie subjektívnej lehoty do 8.3.2013. Vytkli súdu prvého stupňa, že je nesprávne právne posúdenie veci podľa § 575 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže v danom prípade išlo o absolútne neplatný právny úkon v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka, ako konštatovala v odôvodnení Správa katastra Rožňava. Kúpna zmluva totiž odporovala ust. § 5 ods. 1 zák. č. 182/1993 Z.z.. Je otázne, či žalobkyňa nekonala úmyselne od uzavretia kúpnej zmluvy takým spôsobom, v dôsledku čoho by mala kedykoľvek nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia - vrátenia kúpnej ceny za byt. Priznanie nároku žalobkyňi by bolo v rozpore s dobrými mravmi, ale aj v rozpore s akýmikoľvek zásadami logického uvažovania.

Žalovaní v 1. a v 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne sa vyjadrili v tom zmysle, že jej odvolanie považujú za nedôvodné. Nesúhlasili s právnou argumentáciou žalobkyne o aplikácii § 47 Občianskeho zákonníka na daný prípad a v tej súvislosti poukázali na rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 124/2003. V danom prípade nejde o odstúpenie od zmluvy, ale o neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka, preto nie je namieste aplikácia § 457 Občianskeho zákonníka na daný prípad. V ostatnom zotrvali na doterajšej argumentácii uvedenej v konaní, ako aj v odvolaní voči rozsudku.

Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaných nevyjadrila, aj keď toto jej bolo doručené cestou jej právneho zástupcu dňa 19.6.2014.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobkyne a žalovaných bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p., v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie účastníkov konania je opodstatnené.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil z hľadiska aplikácie § 47 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, keď nesprávne právne uzavrel, že toto ustanovenie na daný prípad nedopadá.

Podľa § 47 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak zákon ustanovuje, že k zmluve je potrebné rozhodnutie príslušného orgánu, je zmluva účinná týmto rozhodnutím.

Podľa ods. 2 vyššie cit. ust. ak sa do troch rokov od uzavretia zmluvy nepodal návrh na rozhodnutie podľa odseku 1, platí, že účastníci od zmluvy odstúpili.

Podľa § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak sa prevádza nehnuteľná vec na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo vkladom do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 28 ods. 2 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1 vznikajú, menia sa alebo zanikajú vkladom do katastra, ak tento zákon neustanovuje inak.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v niektorých prípadoch k nadobudnutiu účinnosti zmluvy zákon vyžaduje rozhodnutie príslušného orgánu. V prípade prevodu nehnuteľnosti je takýmto orgánom správa katastra a od 1.10.2013 okresný úrad (§ 11 katastrálneho zákona). Bez rozhodnutia príslušného štátneho orgánu nenastanú vecno právne účinky zmluvy.

Z obsahu spisu vyplýva, že k uzavretiu kúpnopredajnej zmluvy, ktorej predmetom bol prevod nehnuteľností medzi účastníkmi konania došlo dňa 9.11.2005, avšak návrh na vklad do katastra nehnuteľností bol podaný (až) dňa 9.2.2011, ktorý bol rozhodnutím Správy katastra Rožňava zo dňa 8.3.2011 č. V 144/2011 zamietnutý. Súd prvého stupňa v tej súvislosti uzavrel, že ust. § 47 Občianskeho zákonníka na daný prípad nedopadá, keďže rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností nie je takým rozhodnutím, ktoré má na mysli toto ustanovenie.

Tento názor súdu prvého stupňa však nemožno považovať za správny. Právny názor, že ust. § 47 Občianskeho zákonníka nie je rozhodnutím, ktoré by malo vplyv na účinnosť zmluvy prehlíada totiž ust. § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka a v ňom uvedený odkaz na katastrálny zákon, kde podľa § 28 ods. 2 a 3 katastrálneho zákona práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1 vznikajú, menia sa alebo zanikajú vkladom do katastra, ak tento zákon neustanovuje inak. Právne účinky vkladu vznikali podľa vtedy platnej úpravy na základe právoplatného rozhodnutia správy katastra o jeho povolení. Zmluvou zamýšľaný právny následok by z takejto zmluvy preto nastal až vkladom do katastra nehnuteľností a právne účinky vkladu by vznikli na základe právoplatného rozhodnutia o jeho povolení.

V danom prípade tomu tak nebolo. Návrh na vklad vlastníckeho práva síce bol podaný príslušnému orgánu, ktorý návrh zamietol. Návrh na vklad vlastníckeho práva bol však podaný po uplynutí trojročnej lehoty stanovenej v ust. § 47 ods. 2 Občianskeho zákonníka, preto uplynutím trojročnej lehoty od uzavretia zmluvy platí zákonná fikcia odstúpenia od zmluvy.

Uvedený právny názor odvolacieho súdu je v súlade aj s rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 19.5.2010 sp. zn. 2Sžo 285/2009 a zo dňa 21.9.2011 sp. zn. 2Sžo 248/2010 ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 2.2.2012 sp. zn. IV. ÚS 66/2012-11.

Vo vyššie uvedených súvislostiach sa odvolaciemu súdu žiada dodať, že sú mu známe aj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.2.2006 sp. zn. 2Co 184/2005 a sp. zn. 2Cdo 124/2003. Skutkový stav v uvedených veciach bol však odlišný od skutkového stavu v danej veci, nakoľko uvedené rozsudky riešili otázku záväznosti prejavov vôle účastníkov právneho úkonu voči ich právnym nástupcom pred nadobudnutím vecno právnych účinkov zmluvy.

Odvolací súd preto uzavrel, že rozhodnutie Správy katastra o povolení vkladu je rozhodnutím, ktoré má na mysli § 47 ods. 1 Občianskeho zákonníka s následkami uvedenými v ods. 2 tohto ustanovenia.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že uplynutím trojročnej lehoty od uzavretia zmluvy platí zákonná fikcia odstúpenia od zmluvy a takýto záver odôvodňuje nárok žalobkyne na vrátenie kúpnej ceny titulom bezdôvodného obohatenia (§ 457 v spojení s § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

V dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci v otázke zániku práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvy súd prvého stupňa nesprávne právne vyhodnotil aj námietku premlčania vznesenú žalovanými, ktorú bude potrebné posúdiť v zmysle § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Pre posúdenie otázky premlčania nároku žalobkyne ako nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia bude rozhodujúce, kedy sa žalobkyňa dozvedela, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil. Takouto skutočnosťou v danom prípade je uplynutie trojročnej lehoty od uzavretia kúpnej zmluvy, t.j. dňom 10.11.2008. Týmto dňom totiž platí zákonná fikcia odstúpenia od kúpnej zmluvy zo dňa 9.11.2005 a týmto odpadol aj dôvod plnenia kúpnej ceny. Nemožno sa preto stotožniť s názorom súdu prvého stupňa, že subjektívna premlčacia doba v danej veci začala plynúť dňom právoplatnosti katastrálneho orgánu o zamietnutí návrhu na vklad, pretože žalobkyňa mohla nárok uplatniť už skôr, a to uplynutím trojročnej lehoty od uzavretia zmluvy.

K odvolacej námietke žalobkyne o aplikácii § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka na daný prípad odvolací súd uvádza:

Podmienkou použitia vyššie uvedeného ustanovenia je okolnosť, že každá zo strán dostala plnenie podľa zmluvy, čo nie je daný prípad. Žalobkyňa totiž na základe kúpnej zmluvy nedostala žiadne protiplnenie, keďže k prevodu vlastníckeho práva na žalobkyňu na základe tejto zmluvy nedošlo. Pokiaľ žalobkyňa predmetnú nehnuteľnosť užívala, nestalo sa tak na základe jej vlastníckeho práva k tejto nehnuteľnosti a samotné užívanie nehnuteľnosti nemožno považovať za protiplnenie vyplývajúce z uzavretia kúpnej zmluvy.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Po vrátení veci bude úlohou súdu prvého stupňa opätovne vo veci rozhodnúť, pričom pri posudzovaní nároku žalobkyne bude súd viazaný právnym názorom vysloveným v tomto uznesení. Pri skúmaní otázky premlčania nároku žalobkyne bude potrebné zvážiť prípadnú aplikáciu § 3 Občianskeho zákonníka a posúdiť, či výkon práva vzniesť námietku premlčania nie je vzhľadom na okolnosti danej veci v rozpore s dobrými mravmi. Bude totiž potrebné posúdiť, či v danej situácii by zánik nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v dôsledku uplynutia premlčacej doby nebol neprimerane tvrdým postihom žalobkyne v porovnaní s rozsahom a charakterom ňou uplatňovaného práva a dôvodmi, pre ktoré svoje právo včas neuplatnila.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.